

Środa, 13 czerwca 2012 r.

Wieloletnie ramy finansowe i zasoby własne

P7_TA(2012)0245

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 13 czerwca 2012 r. w sprawie wieloletnich ram finansowych i zasobów własnych (2012/2678(RSP))

(2013/C 332 E/05)

Parlament Europejski,

- uwzględniając Porozumienie międzyinstytucjonalne z dnia 17 maja 2006 r. pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją w sprawie dyscypliny budżetowej i należytego zarządzania finansami ⁽¹⁾,
- uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 311 i 312,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 8 czerwca 2011 r. zatytułowaną „Inwestowanie w przyszłość: nowe wieloletnie ramy finansowe (WRF) na rzecz Europy konkurencyjnej, zrównoważonej i sprzyjającej integracji społecznej” ⁽²⁾,
- uwzględniając wniosek Komisji z dnia 29 czerwca 2011 r. zatytułowany „Budżet z perspektywy «Europa 2020»”,
- uwzględniając art. 110 ust. 2 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że zgodnie z art. 312 ust. 2 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) Rada ma obowiązek przyjęcia rozporządzenia określającego wieloletnie ramy finansowe, stanowiąc jednomyślnie po uzyskaniu zgody Parlamentu Europejskiego;
- B. mając na uwadze, że zgodnie z art. 311 TFUE Unia musi pozyskiwać środki niezbędne do osiągnięcia swoich celów i prowadzenia swoich polityk, a jej budżet ma być finansowany w całości z zasobów własnych;
- C. mając na uwadze, że urzędująca prezydencja duńska zamierza przedłożyć na czerwcowym posiedzeniu Rady Europejskiej „schemat negocjacyjny” zawierający różne rozwiązania dla wszystkich aspektów negocjacji, w tym strony dochodów, lecz bez podawania na tym etapie jakichkolwiek kwot;
- D. mając na uwadze, że we wspomnianej powyżej rezolucji z 8 czerwca 2011 r. PE określił swoje priorytety polityczne dotyczące następnych WRF zarówno pod kątem ustawodawczym, jak i budżetowym, stanowiące solidną podstawę do negocjacji;
- E. mając na uwadze, że wieloletnie programy związane z następnymi WRF zostaną przyjęte przez Parlament Europejski i Radę zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą;
- F. mając na uwadze, że PE sam wielokrotnie domagał się stworzenia nowych i rzeczywistych zasobów własnych;

1. podkreśla, że budżet UE jest budżetem inwestycyjnym o dużym efekcie dźwigni, jako że 94 % pochodzących z niego środków przeznacza się na pobudzenie wzrostu gospodarczego i zatrudnienia oraz na umocnienie pozycji Unii na arenie światowej; zaznacza, że budżet UE, pomimo ograniczonego rozmiaru – zaledwie 2 % wydatków publicznych w Unii – jest połączeniem różnych zasobów, działa jak katalizator i zapewnia korzyści skali i skutki o zakresie transgranicznym, służąc realizacji uzgodnionych

⁽¹⁾ Dz.U. C 139 z 14.6.2006, s. 1.

⁽²⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2011)0266.

Środa, 13 czerwca 2012 r.

wspólnie celów politycznych UE; jest głęboko przekonany, że budżet UE przyczynia się w znaczący sposób do wzrostu strategicznych inwestycji o europejskiej wartości dodanej i powrotu europejskiej gospodarki na właściwy tor, powodując wzrost gospodarczy i powstawanie miejsc pracy, dążąc jednocześnie do zwiększenia spójności gospodarczej i społecznej w całej Unii; podkreśla zatem, że budżet UE musi odgrywać strategiczną rolę na równi ze środkami służącymi konsolidacji budżetowej, nakładanymi obecnie na budżety krajowe;

2. przypomina, że PE przyjął zdecydowaną większością głosów sprawozdanie Specjalnej komisji ds. wyzwań politycznych i zasobów budżetowych na rzecz zrównoważonej Unii Europejskiej po 2013 r. (SURE) w rezolucji z dnia 8 czerwca 2011 r., której treść jest nadal całkowicie aktualna i którą należy postrzegać jako stanowisko negocjacyjne Parlamentu w sprawie następnych WRF na lata 2014-2020; przypomina, że bez odpowiedniego finansowania z silnego budżetu europejskiego nie uda się osiągnąć celów politycznych Unii; podkreśla, że poparta przez wszystkie 27 państw UE strategia „Europa 2020” powinna pomóc Unii podnieść się z kryzysu i umocnić swoją pozycję poprzez tworzenie miejsc pracy oraz inteligentny, trwały wzrost gospodarczy sprzyjający włączeniu społecznemu; przypomina, że jest przeciwny wszelkim propozycjom, które uniemożliwiłyby Unii realizację jej zadań i wywiązywanie się z podjętych już zobowiązań politycznych lub sprostanie nowym obowiązkom;

3. nalega, aby zgodnie z Traktatem budżet UE charakteryzował się odpowiednią równowagą między dochodami z rzeczywistych zasobów własnych a wydatkami; informuje, że nie może udzielić zgody co do rozporządzenia w sprawie następnych WRF, jeżeli nie zostanie osiągnięte porozumienie polityczne w kwestii systemu zasobów własnych, które położy kres obecnym rabatom i innym mechanizmom korekcyjnym oraz doprowadzi do większej przejrzystości, uczciwości i przestrzegania zasad zrównoważonego rozwoju; z zadowoleniem przyjmuje przedłożone przez Komisję w dniu 29 czerwca 2011 r. wnioski ustawodawcze w sprawie reformy systemu zasobów własnych, w tym wnioski dotyczące podatku od transakcji finansowych i nowego unijnego podatku VAT jako źródeł zasobów własnych, które mają na celu obniżenie do 2020 r. składek państw członkowskich opartych na DNB do budżetu UE do poziomu 40 % i przyczyniają się tym samym do działań na rzecz konsolidacji podejmowanych przez państwa członkowskie;

4. w obliczu sytuacji makroekonomicznej i wyzwań, jakie stwarza zmieniający się świat, oraz w celu lepszego i skuteczniejszego wykorzystywania funduszy Unii Europejskiej nalega, by WRF na lata 2014-2020 zapewniały większą elastyczność budżetu zarówno w ramach poszczególnych pozycji, jak i między nimi oraz między poszczególnymi latami WRF w celu umożliwienia odpowiedniego dostosowania zasobów budżetowych do zmieniających się warunków i priorytetów; kładzie nacisk na zasadę jedności budżetu UE, podkreślając, że wszystkie polityki i programy UE powinny być włączone do WRF wraz z odpowiednimi środkami finansowymi, co przyczyni się do większej przejrzystości, przewidywalności i rozliczalności;

5. stanowczo domaga się, aby stanowiska polityczne uzgadniane przez Radę Europejską były przedmiotem negocjacji między Parlamentem a Radą reprezentowaną przez Radę do Spraw Ogólnych, zanim Rada formalnie przedłoży swoje wnioski w celu uzyskania zgody Parlamentu w odniesieniu do rozporządzenia w sprawie WRF zgodnie z art. 312 TFEU; podkreśla, że negocjacje w sprawie wniosków ustawodawczych dotyczących programów wieloletnich będą się odbywać w ramach zwykłej procedury ustawodawczej i trwać do czasu osiągnięcia porozumienia w sprawie dotyczącej ich koperty finansowej; jest zdecydowany korzystać w razie potrzeby z pełni uprawnień w procedurze zgody i w zwykłej procedurze ustawodawczej, nadanych mu na mocy Traktatu;

6. podkreśla, że należy uzgodnić cele i strategie polityczne WRF przed określeniem poziomu przeznaczonych na nie środków, i podkreśla, że Parlament i Rada powinny przeprowadzić szczegółowe negocjacje dotyczące wszystkich aspektów związanych z WRF przed ustaleniem kwot i dokonaniem ostatecznych korekt całego pakietu WRF; uważa, że trzymanie się zasady „nic nie jest pewne, dopóki wszystko nie zostanie uzgodnione” jest właściwą metodą pracy;

7. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie Europejskiej, Radzie, Komisji, parlamentom i rządów państw członkowskich oraz pozostałym zainteresowanym instytucjom i organom.